

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE PODPREDESEDU SÚDNEHO DVORA

z 12. júna 2018*

„Odvolanie – Konanie o nariadení predbežného opatrenia – Hospodárska súťaž – Európsky trh s elektrickými káblami – Rozhodnutie Európskej komisie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ – Uverejnenie – Čiastočné zamietnutie žiadosti o dôverné zaobchádzanie s niektorými informáciami uvedenými v rozhodnutí – Odklad výkonu – Spojitosť medzi podmienkou *fumus boni iuris* a podmienkou naliehavosti“

Vo veci C-65/18 P(R),

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 57 druhého pododseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 31. januára 2018,

Nexans France SAS, so sídlom v Courbevoie (Francúzsko),

Nexans SA, so sídlom v Courbevoie,

v zastúpení: M. Powell a A. Rogers, solicitors, ako aj G. Forwood, avocate,

odvolateľky,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: I. Zaloguin, G. Meessen a H. van Vliet, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

PODPREDEDA SÚDNEHO DVORA,

po vypočutí generálneho advokáta M. Watheleta,

vydal toto

Uznesenie

- 1 Spoločnosti Nexans France SAS a Nexans SA sa svojím odvolaním domáhajú zrušenia uznesenia predsedu Všeobecného súdu z 23. novembra 2017, Nexans France a Nexans/Komisia (T-423/17 R, neuvěřený, ďalej len „napadnuté uznesenie“, EU:T:2017:835), ktorým tento súd zamietol ich návrh smerujúci na jednej strane k odkladu výkonu rozhodnutia Komisie K(2017) 3051 final z 2. mája 2017 týkajúceho sa žiadosti o dôverné zaobchádzanie (vec COMP/AT.39610 – Elektrické káble, ďalej len „sporné rozhodnutie“) v rozsahu, v akom bola táto žiadosť zamietnutá v súvislosti s informáciami uvedenými v bodoch 7 a 8 sporného rozhodnutia, zaistenými u odvolateľiek a ďalšieho hospodárskeho

* Jazyk konania: angličtina.

subjektu (ďalej len „sporné informácie“), a na druhej strane smerujúci k uloženiu povinnosti Európskej komisii, aby sa zdržala uverejnenia verzie svojho rozhodnutia K(2014) 2139 final z 2. apríla 2014 (vec COMP/AT.39610 – Elektrické káble, ďalej len „rozhodnutie vo veci elektrické káble“), ktorá obsahuje tieto sporné informácie.

Okolnosti predchádzajúce sporu a konanie pred Všeobecným súdom

2 Okolnosti predchádzajúce sporu a konanie pred Všeobecným súdom boli zhrnuté v bodoch 1 až 16 napadnutého uznesenia takto:

„1 Dňa 28. januára 2009 vykonala Európska komisia kontrolu v priestoroch jednej z odvolateľiek, spoločnosti Nexans France, v Paríži (Francúzsko).

2 Podľa odvolateľiek, spoločností Nexans a Nexans France, sa inšpektori Komisie rozhodli ‚hromadne‘ skopírovať veľké množstvo súborov v elektronickej pošte počítačov dvoch zamestnancov spoločnosti Nexans France a celý pevný disk jedného z týchto zamestnancov a zapečatené ich odniesli do svojich priestorov v Bruseli (Belgicko) na účely následného preskúmania.

3 Podľa odvolateľiek Komisia vo svojich priestoroch v Bruseli preskúmala v dňoch 3. až 11. marca 2009 skopírované dokumenty za účasti ich advokátov, ale bez prítomnosti zástupcu vnútroštátneho orgánu pre ochranu hospodárskej súťaže. Až v tomto štádiu inšpektori Komisie systematicky preskúmali obsah diskov, pričom vybrali dokumenty, ktoré považovali za relevantné, a vytlačili ich. Kópie týchto dokumentov boli odovzdané advokátom odvolateľiek a obsah diskov bol následne vymazaný.

4 V žalobe podanej na Všeobecnom súde 7. apríla 2009 odvolateľky napadli predovšetkým tento postup. V rozsudku zo 14. novembra 2012, Nexans France a Nexans/Komisía (T-135/09, EU:T:2012:596), Všeobecný súd okrem iného zamietol návrhy smerujúce k zrušeniu zaistenia dokumentov ako neprípustné. ...

5 Odvolateľky vo svojom odvolaní proti rozsudku zo 14. novembra 2012, Nexans France a Nexans/Komisía (T-135/09, EU:T:2012:596), podanom do kancelárie Súdneho dvora 24. januára 2013, nenapadli zamietnutie žalobného dôvodu ako neprípustného, ktorý bol vznesený v prvostupňovom konaní v súvislosti s údajnou nezákonnosťou zaistenia. V každom prípade Súdny dvor rozsudkom z 25. júna 2014, Nexans a Nexans France/Komisía (C-37/13 P, EU:C:2014:2030), odvolanie odvolateľiek zamietol.

6 Dňa 2. apríla 2014 Komisia prijala [rozhodnutie vo veci elektrické káble].

7 Listom z 8. mája 2014 Generálne riaditeľstvo (GR) Komisie pre hospodársku súťaž informovalo odvolateľky o svojom zámere uverejniť v súlade s článkom 30 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1, Mim. vyd. 08/02, s. 205), nedôvernú verziu rozhodnutia vo veci elektrické káble na svojej webovej stránke. GR pre hospodársku súťaž okrem toho vyzvalo odvolateľky, aby označili prípadné dôverné informácie alebo informácie, ktoré predstavujú obchodné tajomstvo, a aby svoje posúdenie v tomto smere odôvodnili.

8 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 17. júna 2014 podali odvolateľky proti rozhodnutiu vo veci elektrické káble žalobu o neplatnosť, zaevidovanú pod číslom T-449/14. V rámci prvého žalobného dôvodu tejto žaloby odvolateľky predovšetkým tvrdili, že Komisia

prekročila svoje právomoci, keď informácie zaistila nezákonným spôsobom a bez predchádzajúceho preskúmania hromadne skopírovala veľký objem elektronických údajov na účely ich následného preskúmania vo svojich priestoroch v Bruseli.

- 9 Listom z 3. mája 2016 GR pre hospodársku súťaž po viacerých výmenách korešpondencie týkajúcej sa žiadostí o dôvernú informáciu odvolateľky o svojom zámere uverejniť rozhodnutie vo veci elektrické káble v plnom znení s výnimkou niektorých informácií, o ktorých sa domnievali, že by mali zostať dôverné.
- 10 Listom z 18. mája 2016 sa odvolateľky obrátili na vyšetrovateľa so žiadosťou o dôverné zaobchádzanie s niektorými informáciami na základe článku 8 rozhodnutia predsedu Európskej komisie 2011/695/EÚ z 13. októbra 2011 o funkcii a pôsobnosti vyšetrovateľa v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže (Ú. v. EÚ L 275, 2011, s. 29).
- 11 Odvolateľky v tejto žiadosti predovšetkým tvrdili, že informácie obsiahnuté v rozhodnutí vo veci elektrické káble, ktoré vyplynuli zo zaistenia vykonaného v priestoroch spoločnosti Nexans France a ďalšieho hospodárskeho subjektu, sa musia považovať za dôverné.
- 12 Dňa 2. mája 2017 vyšetrovateľ prijal v mene Komisie [sporné rozhodnutie].
- 13 Komisia v [spornom rozhodnutí] vyhovelá žiadosti o dôvernú informáciu vo vzťahu k určitým informáciám, ktoré sú vymenované v jeho článku 1, a žiadosť odvolateľiek vo vzťahu k [sporným informáciám] zamietla.
- 14 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 11. júla 2017 odvolateľky navrhli, aby Všeobecný súd [sporné rozhodnutie] zrušil v rozsahu, v akom bola ich žiadosť o dôverné zaobchádzanie so spornými informáciami zamietnutá.
- 15 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu v ten istý deň podali odvolateľky v súlade s článkami 278 a 279 ZFEÚ návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom v podstate navrhujú, aby predseda Všeobecného súdu:
 - odložil výkon [sporného] rozhodnutia v časti, v ktorej bola žiadosť o dôverné zaobchádzanie so spornými informáciami zamietnutá,
 - nariadil Komisii zdržať sa uverejnenia verzie rozhodnutia vo veci elektrické káble, ktorá obsahuje sporné informácie, dovtedy, kým „Súdny dvor Európskej únie“ nerozhodne o prvom žalobnom dôvode v žalobe podanej vo veci T-449/14,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 16 V nadväznosti na návrh odvolateľiek vydal predseda Všeobecného súdu 12. júla 2017 na základe článku 157 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu uznesenie bez toho, aby predtým vypočul Komisiu, na základe ktorého Komisii uložil povinnosť odložiť výkon [sporného rozhodnutia] až do dátumu vydania uznesenia, ktorým bude ukončené toto konanie o nariadení predbežného opatrenia, a neuvrejniť verziu rozhodnutia vo veci elektrické káble, ktorá obsahuje sporné informácie, dovtedy, kým Všeobecný súd nerozhodne o prvom žalobnom dôvode v žalobe podanej odvolateľkami vo veci T-449/14.“

Napadnuté uznesenie

- 3 Predseda Všeobecného súdu po tom, čo v bodoch 18 až 22 napadnutého rozhodnutia pripomenul judikatúru Súdneho dvora a Všeobecného súdu týkajúcu sa podmienok nariadenia predbežných opatrení, v bode 23 tohto uznesenia konštatoval, že v tejto veci je potrebné najprv preskúmať, či bola splnená podmienka naliehavosti.
- 4 V tejto súvislosti predseda Všeobecného súdu v bodoch 24 až 31 uvedeného uznesenia pripomenul zásady stanovené v tejto oblasti judikatúrou Súdneho dvora a Všeobecného súdu. Vzhľadom na tieto zásady dospel v bodoch 32 až 48 napadnutého uznesenia k nasledujúcemu záveru:

„32 V tejto veci je potrebné na úvod uviesť, že odvolateľky na základe bodu 38 uznesenia [podpredsedu Súdneho dvora] z 10. septembra 2013, Komisia/Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], tvrdia, že keďže sa predbežná ochrana požaduje pri údajne dôverných informáciách, musí posúdenie existencie vážnej a nenapraviteľnej ujmy nevyhnutne vychádzať z predpokladu, že údajne dôverné informácie sú skutočne dôverné.
- 33 Treba však konštatovať, že okolnosti veci, v ktorej bolo vydané uznesenie [podpredsedu Súdneho dvora] z 10. septembra 2013, Komisia/Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], rovnako ako okolnosti vo veci, v ktorej bolo vydané uznesenie [podpredsedu Súdneho dvora] z 2. marca 2016, Evonik Degussa/Komisija (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), sú zreteľne odlišné od okolností v prejednávanej veci.
- 34 Ako vyplýva konkrétne z bodov 18 a 38 uznesenia [podpredsedu Súdneho dvora] z 10. septembra 2013, Komisia/Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], spoločnosť Pilkington Group Ltd totiž vo svojej žalobe o neplatnosť spochybnila posúdenie Komisie, podľa ktorého informácie, ktorých uverejnenie sa plánovalo na základe článku 30 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, nepredstavovali obchodné tajomstvo predovšetkým v zmysle článku 339 ZFEÚ, ako aj článku 28 ods. 1 a článku 30 ods. 2 uvedeného nariadenia. V dôsledku toho úvahy, na základe ktorých sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia dospel k záveru, že podmienka naliehavosti je v danom prípade splnená, vychádzali z predpokladu výslovne uvedeného v bode 47 tohto uznesenia, podľa ktorého informácie, o ktoré ide v tejto veci, podliehali obchodnému tajomstvu.
- 35 Rovnako vyplýva z bodu 84 uznesenia [podpredsedu Súdneho dvora] z 2. marca 2016, Evonik Degussa/Komisija (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), že spoločnosť Evonik Degussa GmbH spochybnila posúdenie, podľa ktorého dotknuté informácie nepredstavovali obchodné tajomstvo a nepodliehali ani profesijnému tajomstvu.
- 36 Okrem toho navrhovateľky vo veciach, v ktorých boli vydané uznesenia [podpredsedu Súdneho dvora] z 10. septembra 2013, Komisia/Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], a z 2. marca 2016, Evonik Degussa/Komisija (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), tvrdili, ako vyplýva z bodov 47 a 83 uvedených uznesení, že uverejnenie dotknutých informácií by im mohlo spôsobiť ujmu z dôvodu samotnej povahy týchto informácií.
- 37 Naopak, pokiaľ ide o prejednávanú vec, po prvé treba uviesť, že odvolateľky netvrdia, že sporné informácie podliehajú obchodnému tajomstvu.
- 38 Po druhé okrem tvrdenia, podľa ktorého sú sporné informácie dôverné, obsahuje návrh na predbežné opatrenie len málo konkrétnych informácií o povahe a obsahu dokumentov, ktorých dôvernosť namietajú odvolateľky.
- 39 Po tretie sa odvolateľky nesnažia preukázať, že sporné informácie sú vo svojej podstate citlivé obchodné informácie, ktoré môžu ich konkurenti využiť v rámci bežného konkurenčného boja.

- 40 Po štvrté v rozsahu, v akom odvolateľky tvrdia, že sporné informácie ,obsahujú dôkazy o porušení [a] detailne odhaľujú porušenie, najmä mená zákazníkov a názvy projektov dotknutých konaním, ako aj číselné údaje týkajúce sa fakturovaných cien a cieľov sledovaných účastníkmi,... ako aj príčinnú súvislosť medzi ujmou a porušením', odkazujú odvolateľky na odôvodnenia 284, 372 písm. g) a 436 rozhodnutia vo veci elektrické káble ako na ,jasné príklady druhu informácií', na ktorý sa odvolávajú.
- 41 Odôvodnenia 284, 372 písm. g) a 436 rozhodnutia vo veci elektrické káble však neuvádzajú ,mená zákazníkov a názvy príslušných projektov' a neobsahujú predovšetkým ,číselné údaje týkajúce sa fakturovaných cien'.
- 42 Po piate z judikatúry vyplýva, že informácie, ktoré boli tajné alebo dôverné, ale sú staršie ako päť rokov alebo viac, treba z dôvodu uplynutia času v zásade považovať za zastarané, ktoré z tohto dôvodu stratili svoj tajný či dôverný charakter, s výnimkou toho, ak by strana, ktorá sa odvoláva na tento charakter, výnimočne preukázala, že tieto informácie napriek tomu, že sú zastaralé, stále predstavujú podstatné prvky jej obchodného postavenia alebo tretej osoby. Tieto úvahy, ktoré vedú k vyvrátiteľnej domnienke, sú platné tak v prípade žiadostí o dôverné zaobchádzanie voči vedľajším účastníkom konania v rámci žaloby podanej na súdoch Únie, ako aj v prípade žiadostí o dôverné zaobchádzanie, pokiaľ ide o zverejnenie rozhodnutia Komisiou, ktorým sa konštatuje porušenie práva hospodárskej súťaže (rozsudok zo 14. marca 2017, Evonik Degussa/Komisia, C-162/15 P, EU:C:2017:205, bod 64).
- 43 V prejednávanej veci boli pritom sporné informácie získané počas kontroly v roku 2009. Odvolateľky sa však nesnažia preukázať dôvody, pre ktoré sporné informácie vzhľadom na svoju povahu nestratili napriek uplynutiu času svoj tajný či dôverný charakter.
- 44 Po šieste odvolateľky sa nesnažia preukázať dôvernú povahu sporných informácií vo vzťahu k samotnej povahe týchto informácií, ale tvrdia, že ich právo na účinný prostriedok nápravy a zásada prezumpcie nevinny vyžadujú, aby tieto informácie neboli sprístupnené predtým, než bude preukázaná zákonnosť získania týchto informácií v rámci veci T-449/14.
- 45 Po siedme treba pripomenúť, že podľa judikatúry sa preskúmanie otázky, či informácie patria do profesijného tajomstva, vykonáva všeobecne prostredníctvom analýzy v troch krokoch, a to po prvé, že tieto informácie boli známe iba obmedzenému počtu osôb, po druhé, že ich sprístupnenie mohlo spôsobiť vážnu ujmu osobe, ktorá ich poskytla, alebo tretím osobám, a napokon po tretie, že záujmy, ktoré by mohli byť poškodené sprístupnením takých informácií, si objektívne zasluhovali ochranu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. januára 2015, Evonik Degussa/Komisia, T-341/12, EU:T:2015:51, bod 94 a citovanú judikatúru).
- 46 Preskúmanie podmienky spojenj s naliehavosťou sa tak v určitej miere prekrýva s preskúmaním otázky, či sa sporné informácie musia považovať za informácie podliehajúce profesijnému tajomstvu, ktorá v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia spadá do preskúmania *fumus boni iuris*.
- 47 Za týchto podmienok jediné tvrdenie, ktoré nie je ostatne nijako podložené, že informácie, o ktorých sprístupnenie ide, podliehajú profesijnému tajomstvu, nemôže byť z dôvodu možného narušenia analýzy podmienky spojenj s naliehavosťou dostatočné na preukázanie predpokladu, že tieto informácie podliehajú profesijnému tajomstvu.
- 48 Preto na rozdiel od vecí, v ktorých boli vydané uznesenia [podpredsedu Súdneho dvora] z 10. septembra 2013, Komisia/Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], a z 2. marca 2016, Evonik Degussa/Komisia (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), nemôže analýza naliehavosti v prejednávanej veci vychádzať z predpokladu, že sporné informácie podliehajú profesijnému tajomstvu.“

- 5 V bodoch 48 až 81 napadnutého uznesenia preskúmal predseda Všeobecného súdu, či odvolateľky boli schopné preukázať naliehavosť svojej žiadosti, ktorá by odôvodňovala nariadenie predbežných opatrení. Na tieto účely analyzoval tri príčiny ujmy uvádzané odvolateľkami, ktorú by utrpeli v prípade, že by nebol nariadený odklad sporného rozhodnutia, konkrétne ujmy vyplývajúce zo zásahu do ich dobrej povesti a z rizika, že budú vystavené žalobám o náhradu škody, preskúmané v bodoch 54 až 67 tohto uznesenia, ako aj ujmu vyplývajúcu z nebezpečenstva ohrozenia ich práva na účinný prostriedok nápravy tým, že prípadné zrušenie rozhodnutia vo veci elektrické káble bude zbavené „plného účinku“, preskúmanú v bodoch 68 až 81 uvedeného uznesenia.
- 6 V rámci preskúmania tejto tretej príčiny ujmy predseda Všeobecného súdu analyzoval v bodoch 69 až 78 napadnutého uznesenia argument odvolateľiek, podľa ktorého je potrebné v záujme zachovania ich práva na účinný prostriedok nápravy nariadiť odklad výkonu sporného rozhodnutia dovtedy, kým nebude overená zákonnosť zaistenia sporných informácií. Ďalej na doplnenie konštatoval predseda Všeobecného súdu v bodoch 79 až 81 uvedeného uznesenia, že:
- „79 V každom prípade treba pripomenúť, že z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že tézu, podľa ktorej ujma je už zo svojej podstaty vážna a nenapraviteľná, lebo zasahuje do oblasti základných práv, nemožno prijať, keďže nestačí abstraktne tvrdiť, že dôjde k zásahu do základných práv, na účely preukázania toho, že škoda, ktorá by z toho mohla vyplývať, by mala nevyhnutne vážnu a nenapraviteľnú povahu. Posilnená ochrana základných práv, ktorá vyplýva z Lisabonskej zmluvy, nespochybňuje túto judikatúru, keďže tieto práva, a najmä právo na účinný prostriedok nápravy uvádzaný v prejednávanej veci, už boli chránené právom Únie pred nadobudnutím platnosti tejto Zmluvy [pozri v tomto zmysle uznesenie (podpredsedu Súdneho dvora) z 10. septembra 2013, Komisia/Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, bod 40].
- 80 Porušenie niektorých základných práv, ako je zákaz mučenia a neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu, zakotvený v článku 4 Charty základných práv Európskej únie, by ako také bezpochyby mohlo z dôvodu samotnej povahy porušovaného práva viesť k vzniku samotnej vážnej a nenapraviteľnej ujmy. Pravdou však zostáva, že je vždy na účastníkovi konania, ktorý žiada o prijatie predbežného opatrenia, aby uviedol a preukázal pravdepodobný vznik takejto ujmy vo svojom konkrétnom prípade [uznesenie (podpredsedu Súdneho dvora) z 10. septembra 2013, Komisia/Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, bod 41].
- 81 V prejednávanej veci však odvolateľky nepreukázali, že ujma, ktorá by im konkrétne vznikla z údajného porušenia práva na účinný prostriedok nápravy, by sa odlišovala od ujmy vyplývajúcej zo skutočnosti, že by boli vystavené zásahu do ich dobrej povesti a žalobám o náhradu škody, ktorej preskúmanie viedlo k záveru uvedenému v bodoch 62 a 67 vyššie, že odvolateľky nepreukázali závažnosť ujmy, ktorej existenciu uvádzajú.“
- 7 Na základe tohto preskúmania predseda Všeobecného súdu zamietol návrh odvolateľiek na nariadenie predbežného opatrenia a svoje uznesenie z 12. júla 2017 zrušil.

Konanie pred Súdny dvorom a návrhy účastníkov konania

- 8 Odvolateľky svojím odvolaním v podstate navrhujú, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnuté uznesenie,
 - nariadil odklad výkonu sporného rozhodnutia, pokiaľ ide o sporné informácie,
 - nariadil Komisii, aby sa zdržala uverejnenia verzie rozhodnutia elektrické káble, ktorá obsahuje sporné informácie, dovtedy, kým Všeobecný súd nerozhodne o prvom žalobnom dôvode v žalobe podanej odvolateľkami vo veci T-449/14,

- subsidiárne, vrátil vec na rozhodnutie Všeobecného súdu a
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania o odvolaní, ako aj konania o nariadení predbežného opatrenia pred Všeobecným súdom.
- 9 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Súdneho dvora 31. januára 2018 podali odvolateľky návrh na nariadenie predbežného opatrenia.
- 10 V súlade s článkom 160 ods. 7 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vydal podpredseda Súdneho dvora uznesenie z 2. februára 2018, Nexans France a Nexans/Komisnia [C-65/18 P(R)-R, neuvverejnené, EU:C:2018:62], prijaté bez vypočutia ostatných účastníkov konania, ktorým nariadil odklad výkonu sporného rozhodnutia a Komisii uložil povinnosť zdržať sa uverejnenia nedôvernej verzie rozhodnutia vo veci elektrické káble, ktorá obsahuje skutočnosti uvedené v bodoch 7 a 8 sporného rozhodnutia, a to až do vydania uznesenia, ku ktorému dôjde najneskôr medzi vydaním uznesenia, ktorým bude ukončené konanie o nariadení predbežného opatrenia, a uznesením o prejednávacom odvolaní.
- 11 Vo svojom vyjadrení k odvolaniu doručenom do kancelárie Súdneho dvora 6. marca 2018 Komisia navrhuje:
- zamietnuť odvolanie,
 - subsidiárne, vrátiť vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu,
 - ďalej subsidiárne, zamietnuť návrh na nariadenie predbežného opatrenia a
 - uložiť odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy konania v tejto veci pred Všeobecným súdom a Súdny dvorom.

O odvolaní

- 12 Odvolanie sa opiera o dva dôvody založené na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa údajne dopustil Všeobecný súd tým, že na jednej strane odmietol vychádzať z predpokladu, že sporné informácie podliehali profesijnému tajomstvu, a na druhej strane, že nesprávne posúdil právo odvolateľiek na účinný súdny prostriedok nápravy.

O prvom odvolacom dôvode

- 13 Odvolateľky na podporu svojho prvého odvolacieho dôvodu tvrdia, že Všeobecný súd v bodoch 33 až 37 napadnutého uznesenia dospel k nesprávnemu záveru, že sa táto vec odlišuje od vecí, v ktorých boli vydané uznesenia podpredsedu Súdneho dvora z 10. septembra 2013, Komisia/Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], a z 2. marca 2016, Evonik Degussa/Komisnia (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), v ktorých sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia založil svoju analýzu na predpoklade, že predmetné informácie boli v týchto veciach dôverné. Odvolateľky v prejednávanej veci, rovnako ako žalobcovia v uvedených veciach, totiž spochybnili vo svojich žalobách o neplatnosť posúdenie Komisie, podľa ktorého sporné informácie nepodliehali profesijnému tajomstvu, a aj keď na tieto účely netvrдили, že tieto informácie boli predmetom obchodného tajomstva, napriek tomu podrobne uviedli dôvody, pre ktoré mali uvedené informácie dôverný charakter, a preto mali podliehať profesijnému tajomstvu, a to na základe kritérií stanovených judikatúrou Súdneho dvora a Všeobecného súdu. Okrem toho na rozdiel od rozhodnutia predsedu Všeobecného súdu v bodoch 46 a 47 napadnutého uznesenia skutočnosť, že sa táto otázka prekrýva s preskúmaním podmienky *fumus boni iuris*, nemala brániť tomu, aby sa vychádzalo z takéhoto predpokladu.

- 14 Na účely rozhodnutia o tomto odvolacom dôvode je potrebné pripomenúť, že článok 156 ods. 4 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu stanovuje, že návrhy na nariadenie predbežného opatrenia musia obsahovať predmet konania, okolnosti preukazujúce naliehavosť, ako aj skutkové a právne dôvody, ktoré na prvý pohľad odôvodňujú nariadenie navrhovaných predbežných opatrení. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora teda sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení môže nariadiť odklad výkonu rozhodnutia a iné predbežné opatrenia, ak sa preukáže, že ich nariadenie je z právneho a faktického hľadiska na prvý pohľad dôvodné (*fumus boni iuris*) a že sú naliehavé v tom zmysle, že sú potrebné na to, aby sa predišlo vážnej a nenapraviteľnej ujme na záujmoch účastníka konania, ktorý ich navrhol, a mali účinky už pred rozhodnutím vo veci samej. Tieto podmienky sú kumulatívne, preto musia byť návrhy na nariadenie predbežných opatrení zamietnuté, pokiaľ niektorá z nich nie je splnená. Sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení prípadne vykoná tiež zvaženie predmetných záujmov [pozri najmä uznesenia podpredsedu Súdneho dvora z 10. septembra 2013, Komisia/Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, bod 35, ako aj zo 4. októbra 2017, Wall Street Systems UK/ECB, C-576/17 P(R)-R, neuvyverejnené, EU:C:2017:735, body 22 a 23].
- 15 V tomto ohľade Všeobecný súd v bode 46 napadnutého uznesenia v podstate správne dospel k záveru, že ak je potrebné posúdiť, či je nariadenie predbežných opatrení naliehavé s cieľom zabrániť sprístupneniu údajne dôverných informácií, prekrýva sa v určitej miere toto posúdenie s preskúmaním existencie *fumus boni iuris* spojeným s dôvernou povahou uvedených informácií, ktorej sa dovoľáva účastník konania, ktorý uvedené opatrenia navrhuje.
- 16 Ako napokon uvádzajú samotné odvolateľky, podpredseda Súdneho dvora v bode 38 uznesenia z 10. septembra 2013, Komisia/Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], v rámci ktorého mala ujma, ktorú namietala spoločnosť Pilkington, vyplývať z uverejnenia údajne dôverných informácií, rozhodol, že na účely posúdenia existencie vážnej a nenapraviteľnej ujmy musel predseda Všeobecného súdu nevyhnutne vychádzať z predpokladu, že údajne dôverné informácie, ako v tejto súvislosti tvrdila spoločnosť Pilkington, sú skutočne dôverné.
- 17 V tom istom bode 38 však podpredseda Súdneho dvora tiež spresnil, že zohľadnením tohto predpokladu nebolo dotknuté preskúmanie *fumus boni iuris*, ktoré je spojené s posúdením existencie vážnej a nenapraviteľnej ujmy, hoci je od neho úplne odlišné.
- 18 V bode 45 uznesenia predsedu Všeobecného súdu z 11. marca 2013, Pilkington Group/Komisia (T-462/12 R, EU:T:2013:119), ktoré bolo predmetom konania o odvolaní, v ktorom bolo vydané uznesenie podpredsedu Súdneho dvora z 10. septembra 2013, Komisia/Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], predseda Všeobecného súdu sám výslovne spresnil, že existencia vážnej a nenapraviteľnej ujmy bola v tejto veci preukázaná práve s výhradou preskúmania podmienky *fumus boni iuris*. Predseda Všeobecného súdu mohol teda až po tom, čo v bodoch 67 až 72 tohto prvého uznesenia preskúmal splnenie tejto podmienky *fumus boni iuris* – pričom toto preskúmanie ani nebolo v odvolaní spochybnené –, skutočne vychádzať z predpokladu, že predmetné informácie boli dôverné, aby mohol nariadiť navrhované predbežné opatrenia.
- 19 Rovnako tomu bolo aj vo veci, v ktorej bolo vydané uznesenie podpredsedu Súdneho dvora z 2. marca 2016, Evonik Degussa/Komisia (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), a v ktorej bol podpredsedovi Súdneho dvora predložený návrh na nariadenie predbežného opatrenia pripojený k odvolaniu proti rozsudku Všeobecného súdu. Sudca príslušný v tejto veci pre rozhodovanie o nariadení predbežných opatrení predtým, ako rozhodol v bode 85 tohto uznesenia, že na účely posúdenia naliehavosti v danej veci je vhodné vychádzať z predpokladu, že informácie, o ktoré išlo v tejto veci, podliehali profesijnému tajomstvu, v bode 84 uvedeného uznesenia uviedol, že odvolateľka v tejto veci v rámci svojho odvolania nespochybnila len posúdenie Všeobecného súdu, podľa ktorého tieto informácie nepredstavovali obchodné tajomstvo a ani nepodliehali profesijnému tajomstvu, ale aj že *prima facie* preskúmanie tvrdení vznesených na podporu odvolacích dôvodov relevantných v tejto súvislosti neumožňovalo vyvodiť záver, že dôverná povaha týchto informácií zjavne chýbala.

- 20 Naopak, vo svojom uznesení zo 14. januára 2016, AGC Glass Europe a i./Komisia (C-517/15 P-R, EU:C:2016:21), podpredseda Súdneho dvora, ktorému bol predložený aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia pripojený k odvolaniu proti rozsudku Všeobecného súdu z 15. júla 2015, AGC Glass Europe a i./Komisia (T-465/12, EU:T:2015:505), nemohol vychádzať, ako vyplýva z bodu 33 tohto uznesenia, z toho istého predpokladu, keďže vo veci, v ktorej bolo vydané toto uznesenie, Všeobecný súd v bodoch 22 až 54 tohto rozsudku preskúmal a zamietol šiesty dôvod uvádzaný odvolateľkami na podporu ich žaloby o neplatnosť, v rámci ktorej spochybňovali posúdenie vyšetrovateľa, podľa ktorého informácie, o ktoré išlo v tejto veci, nepredstavovali obchodné tajomstvo a odvolanie podané odvolateľkami nebolo namierené proti tejto časti uvedeného rozsudku, takže bolo potrebné sa domnievať, že bolo s konečnou platnosťou rozhodnuté, že tieto informácie nepredstavovali obchodné tajomstvo.
- 21 Preto iba vtedy, ak navrhovateľ predbežného opatrenia na jednej strane tvrdí, že informácie, ktorých uverejneniu chce predbežne zabrániť, predstavujú obchodné tajomstvo alebo navyše podliehajú profesijnému tajomstvu, a ak na druhej strane toto tvrdenie spĺňa podmienku *fumus boni iuris*, je sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia v zásade povinný vychádzať v rámci svojho preskúmania podmienky naliehavosti z predpokladu, že tieto informácie predstavujú obchodné tajomstvo alebo podliehajú profesijnému tajomstvu.
- 22 Na rozdiel od toho, čo, zdá sa, tvrdia odvolateľky, nie je tak pre nariadenie predbežných opatrení dostatočné tvrdiť, že informácie, ktoré sa majú zverejniť, sú dôverné, pokiaľ takéto tvrdenie nespĺňa podmienku *fumus boni iuris*. V prejednávanej veci pritom z bodov 37 až 46 napadnutého uznesenia vyplýva, že tvrdenie odvolateľiek, podľa ktorého mali sporné informácie dôverný charakter, podmienku *fumus boni iuris* nespĺňalo.
- 23 V tejto súvislosti treba uviesť, ako pripomína predseda Všeobecného súdu v bode 21 napadnutého uznesenia, že v rámci preskúmania všetkých kumulatívnych podmienok, ktorým podlieha nariadenie odkladu výkonu a ďalších predbežných opatrení, disponuje sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení širokou mierou voľnej úvahy, a keďže žiadna právna norma mu neukladá vopred určený postup analýzy na posúdenie potreby nariadiť predbežné opatrenie, môže na základe osobitostí prejednávanej veci voľne určiť spôsob, akým musia byť jednotlivé podmienky overené, ako aj poradie tohto preskúmania [uznesenie z 19. júla 2012, Akhras/Rada, C-110/12 P(R), neuverejnené, EU:C:2012:507, bod 23 a citovaná judikatúra].
- 24 V tejto veci predseda Všeobecného súdu v bode 23 napadnutého uznesenia uviedol, že má v úmysle najskôr preskúmať, či je splnená podmienka naliehavosti. V rámci svojho preskúmania sa však v skutočnosti v bodoch 37 až 46 tohto uznesenia venoval analýze opodstatnenosti tvrdení odvolateľiek týkajúcich sa otázky, či sporné informácie podliehali profesijnému tajomstvu, bez toho, aby výslovne vyvodil záver v súvislosti s otázkou, či tieto tvrdenia spĺňali podmienku *fumus boni iuris*, alebo nie.
- 25 Napriek nie príliš koherentnej štruktúre analýzy však z napadnutého uznesenia s dostatočnou jasnosťou vyplýva, že predseda Všeobecného súdu v tejto veci dospel k záveru, že tvrdenie odvolateľiek, podľa ktorého boli uvedené informácie dôverné, nespĺňalo podmienku *fumus boni iuris*.
- 26 Predseda Všeobecného súdu v tejto súvislosti na jednej strane pripomenul predovšetkým v bode 42 napadnutého uznesenia judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej informácie, ktoré boli tajné alebo dôverné, ale sú staršie ako päť rokov alebo viac, treba z dôvodu uplynutia času v zásade považovať za zastarané, ktoré z tohto dôvodu stratili svoj tajný či dôverný charakter, s výnimkou toho, ak by strana, ktorá sa odvoláva na tento charakter, výnimočne preukázala, že tieto informácie napriek tomu, že sú zastarané, stále predstavujú podstatné prvky jej obchodného postavenia alebo postavenia tretích osôb. Tieto úvahy, ktoré vedú k vyvrátiteľnej domnienke, sú platné tak v prípade žiadostí o dôverné zaobchádzanie voči vedľajším účastníkom konania v rámci žaloby podanej na súdoch Únie, ako aj

v prípade žiadostí o dôverné zaobchádzanie, pokiaľ ide o zverejnenie rozhodnutia Komisiou, ktorým sa konštatuje porušenie práva hospodárskej súťaže (rozsudok zo 14. marca 2017, Evonik Degussa/Komisia, C-162/15 P, EU:C:2017:205, bod 64).

- 27 Na druhej strane predseda Všeobecného súdu v bode 43 napadnutého uznesenia konštatoval, že v tejto veci boli sporné informácie získané počas kontroly vykonanej útvarmi Komisie v roku 2009 a odvolateľky sa nesnažili preukázať dôvody, pre ktoré sporné informácie vzhľadom na svoju povahu neustratili napriek uplynutiu času svoj tajný či dôverný charakter.
- 28 Už iba na tomto jedinom základe bol predseda Všeobecného súdu oprávnený konštatovať, že podmienka *fumus boni iuris* nebola splnená. V dôsledku toho sú ďalšie dôvody napadnutého uznesenia, ktoré sú obsiahnuté v bodoch 37 až 41 a 44 až 46 tohto uznesenia a smerujú k vylúčeniu akéhokoľvek dôverného charakteru uvedených informácií, len doplňujúce.
- 29 Odvolateľky pritom v rámci svojho odvolania kritizovali iba tieto posledné uvedené body napadnutého uznesenia, a to bez toho, aby spochybnili konštatovanie obsiahnuté v bode 43 tohto uznesenia, takže argumenty uvádzané odvolateľkami proti týmto dôvodom treba zamietnuť ako neúčinné.
- 30 Predseda Všeobecného súdu sa za týchto podmienok nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že táto vec sa odlišuje od vecí, v ktorých boli vydané uznesenia podpredsedu Súdneho dvora z 10. septembra 2013, Komisia/Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], a z 2. marca 2016, Evonik Degussa/Komisia (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142).
- 31 Z týchto dôvodov je prvý odvolací dôvod nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode

- 32 Svojím druhým odvolacím dôvodom odvolateľky spochybňujú posúdenie predsedu Všeobecného súdu uvedené v bodoch 68 až 81 napadnutého uznesenia, podľa ktorého predseda Všeobecného súdu zamietol ich argument, že sporné rozhodnutie porušuje ich právo na účinný prostriedok nápravy.
- 33 Na tieto účely predseda Všeobecného súdu na jednej strane v bodoch 69 až 78 tohto uznesenia preskúmal a zamietol argument odvolateľiek, podľa ktorého bolo potrebné v záujme zachovania ich práva na účinný prostriedok nápravy nariadiť odklad výkonu sporného rozhodnutia dovtedy, kým nebude overená zákonnosť zaistenia sporných informácií. Na druhej strane a na doplnenie predseda Všeobecného súdu v bodoch 79 až 81 uvedeného uznesenia konštatoval, že odvolateľky v každom prípade nepreukázali, že ujma, ktorá by im konkrétne vznikla z údajného porušenia práva na účinný prostriedok nápravy, by sa odlišovala od ujmy vyplývajúcej zo skutočnosti, že boli vystavené zásahu do ich dobrej povesti a žalobám o náhradu škody, hoci existenciu tejto druhej ujmy odmietol v bodoch 62 a 67 tohto istého uznesenia.
- 34 Vzhľadom na štruktúru argumentácie predsedu Všeobecného súdu treba teda predovšetkým overiť, či odvolateľky vo svojom odvolaní preukázali, že sa predseda Všeobecného súdu dopustil nesprávneho právneho posúdenia v doplňujúcich bodoch svojho odôvodnenia.
- 35 O taký prípad však nejde.
- 36 Predovšetkým, pokiaľ ide o tvrdenie odvolateľiek, že údajné porušenie ich práva na účinný prostriedok nápravy by im mohlo ako také spôsobiť vážnu a nenapraviteľnú ujmu, stačí uviesť, podobne ako to urobila Komisia a ako to pripomenul predseda Všeobecného súdu v bode 79 napadnutého uznesenia (bod, ktorý odvolateľky vo svojom odvolaní nekritizovali), že tézu, podľa ktorej ujma je už zo svojej podstaty vážna a nenapraviteľná, lebo zasahuje do oblasti základných práv, nemožno prijať, keďže nestačí abstraktne tvrdiť, že dôjde k zásahu do základných práv na účely preukázania toho, že škoda,

ktorá by z toho mohla vyplývať, by mala nevyhnutne vážnu a nenapraviteľnú povahu [uznesenie podpredsedu Súdneho dvora z 10. septembra 2013, Komisia/Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, bod 40 a citovaná judikatúra].

- 37 Ďalej, pokiaľ ide o argument odvolateľiek, podľa ktorého uverejnenie sporných informácií by mohlo odvolateľkám spôsobiť vážnu a nenapraviteľnú ujmu v dôsledku žalôb o náhradu škody, ktoré by uverejnenie vyvolalo, je potrebné poukázať na to, že táto príčina ujmy bola preskúmaná predsedom Všeobecného súdu, ktorý v bodoch 60 a 61 napadnutého uznesenia konštatoval, že aj za predpokladu, že by sporné rozhodnutie predstavovalo rozhodujúcu príčinu uvádzanej ujmy a že by táto ujma finančnej povahy bola nenapraviteľná, odvolateľky nepredložili skutočnosti, ktoré by umožňovali preukázať závažnosť ujmy, ktorej existenciu uvádzajú.
- 38 To isté platí, aj pokiaľ ide o údajnú ujmu vyplývajúcu zo zásahu do dobrej povesti odvolateľiek. Predseda Všeobecného súdu dospel totiž v bode 67 uvedeného uznesenia tiež k záveru, že odvolateľky nepredložili žiadnu skutočnosť, ktorá by umožnila preukázať, či a v akom rozsahu by uverejnenie rozhodnutia vo veci elektrické káble vyplývajúce zo sporného rozhodnutia mohlo zhoršiť zásah do ich dobrej povesti.
- 39 Za týchto podmienok sa predseda Všeobecného súdu nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 81 napadnutého uznesenia odkázal na závery, ku ktorým dospel v bodoch 62 a 67 tohto uznesenia a ktorými odmietol argument odvolateľiek, podľa ktorého porušenie práva na účinný prostriedok nápravy by im spôsobilo vážnu ujmu v dôsledku zásahu do ich dobrej povesti a rizika, že budú čeliť žalobám o náhradu škody.
- 40 Nakoniec, pokiaľ ide o argument odvolateľiek, podľa ktorého je bod 81 napadnutého uznesenia nesprávne založený na konštatovaní, že „rozhodujúcou príčinou“ každej z týchto príčin ujmy nebolo uverejnenie sporných informácií, ale východiskové porušenie preukázané v rozhodnutí vo veci elektrické káble – pretože ak by bolo zrušené, rozhodujúcou príčinou ujmy by nebolo uvedené rozhodnutie, ale uverejnenie sporných informácií ako také –, stačí konštatovať, že odvolateľky nepredložili žiadnu skutočnosť, ktorá by umožnila pochopiť dôvody, pre ktoré za predpokladu, že by bol ich argument dôvodný, by spochybnil rozhodnutie predsedu Všeobecného súdu, podľa ktorého odvolateľky nepredložili skutočnosti dostatočné na preukázanie údajne vážnej a nenapraviteľnej ujmy vyplývajúcej zo zásahu do ich dobrej povesti a rizika, že budú čeliť žalobám o náhradu škody.
- 41 Z toho vyplýva, že vzhľadom na to, že sa predseda Všeobecného súdu nedopustil nesprávneho právneho posúdenia v bode 81 napadnutého uznesenia, treba argumenty na podporu tohto odvolacieho dôvodu smerujúceho proti bodom 68 až 78 tohto uznesenia považovať s prihliadnutím na dôvody uvedené v bodoch 33 a 34 tohto uznesenia za neúčinné.
- 42 Vzhľadom na to, že druhý odvolací dôvod je nedôvodný, je potrebné zamietnuť odvolanie v celom rozsahu.

O trovách

- 43 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 44 Keďže Komisia navrhla uložiť odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy konania a odvolateľky vo všetkých svojich dôvodoch nemali úspech, sú povinné nahradiť trovy konania vynaložené v rámci tohto konania o odvolaní, ako aj v konaní o nariadení predbežného opatrenia vo veci C-65/18 P(R)-R.

Z týchto dôvodov podpredseda Súdneho dvora rozhodol:

- 1. Odvolanie sa zmieta.**
- 2. Nexans France SAS a Nexans SA sú povinné nahradiť trovy tohto konania o odvolaní, ako aj konania o nariadení predbežného opatrenia vo veci C-65/18 P(R)-R.**

Podpisy